

■ POSITION PAPER

DATUM: 9 december 2019

ONDERWERP: Internetconsultatie Wetsvoorstel bedrag ineens, RVU en verlofsparen

Graag maken we van de mogelijkheid gebruik om te reageren op de internetconsultatie voor het Wetsvoorstel bedrag ineens, RVU en verlofsparen. Wij zullen ons daarbij beperken tot het onderdeel bedrag ineens.

De Pensioenfederatie staat positief tegenover het wettelijk keuzerecht om een bedrag ineens op de pensioeningangsdatum op te nemen. Daarmee wordt aan het palet van keuzemogelijkheden een keuzerecht toegevoegd. Op de pensioendatum wanneer de deelnemer inzicht heeft in de hoogte van het opgebouwde (ouderdoms)pensioen kan de keuze worden gemaakt om een bedrag ineens op te nemen en dit aan te wenden voor een alternatief doel (wonen, zorg, consumptie).

De Pensioenfederatie onderschrijft van harte om het keuzemoment voor het bedrag ineens te beperken tot de pensioeningangsdatum en nadrukkelijk niet tijdens de opbouwfase (en ook niet in de uitkeringsfase). Daarmee zou de solidariteit binnen een pensioenfonds door de selectie-effecten die hierdoor optreden onder druk worden gezet. Daarnaast kunnen op de pensioendatum de gevolgen van de keuze voor de pensioengerechtigde duidelijk in kaart worden gebracht.

Door de wettelijke maximering op 10% van de waarde van het opgebouwde ouderdomspensioen wordt recht gedaan aan de behoefte van keuzevrijheid én behoud van een adequate annuïteit. Voor de deelnemers met een lager pensioeninkomen wordt aan die laatste voorwaarde ook bijgedragen door het hanteren van een afkoopgrens.

De keuze om geen stapeling van het bedrag ineens met de hoog-laagconstructie toe te staan vindt de Pensioenfederatie begrijpelijk met het oog op het handhaven van een adequate levenslange periodieke uitkering.

- Deze positieve grondhouding tegenover het bedrag ineens op de pensioendatum laat onverlet dat de Pensioenfederatie graag uw aandacht vraagt voor de volgende belangrijke issues:
  1. Gevolgen geen stapeling met hoog-laagconstructie voor het AOW-overbruggingspensioen;
  2. Fiscale gevolgen van opname van het bedrag ineens (toeslagen);
  3. De informatieplicht van de pensioenuitvoerders en de rol van de Belastingdienst;
  4. De voorwaarde resterend pensioen hoger dan afkoopgrens;
  5. De reikwijdte van het bedrag ineens;
  6. Lagere percentages dan het maximum van 10%;
  7. Pensioenen en scheiding;
  8. Keuzemomenten bedrag ineens in relatie tot het deeltijdpensioen;
  9. De wettelijke invoeringstermijn.

1. Gevolgen geen stapeling met hoog-laagconstructie voor het AOW-overbruggingspensioen

In de Memorie van Toelichting is opgenomen dat indien de pensioenovereenkomst of pensioenregeling de mogelijkheid van een hoog-laagconstructie biedt, de deelnemer alleen gebruik mag maken van de eenmalige uitkering als er geen gebruik wordt gemaakt van de hoog-laagconstructie.

In het concept-wetsvoorstel is opgenomen dat een van de voorwaarden voor het wettelijk keuzerecht is: *“voor zover de pensioenovereenkomst de mogelijkheid biedt om de hoogte van het ouderdomspensioen te laten variëren als bedoeld in artikel 63, de deelnemer of gewezen deelnemer geen gebruik maakt van deze mogelijkheid”*.

Artikel 63 Pensioenwet handelt over de hoog-laagvariant. Hierin is de bandbreedte van 100-75% geregeld en is in lid 2 expliciet opgenomen dat een AOW-overbrugging buiten beschouwing blijft. Hiermee maakt de AOW-overbrugging onderdeel uit van een hoog-laagconstructie.

Dat betekent dat als een deelnemer kiest voor een eenmalige uitkering, hij niet meer kan kiezen voor een AOW-overbrugging (is immers onderdeel van artikel 63 PW) en andersom. Dit zal voor deelnemers die vervroegd met pensioen willen gaan, de mogelijkheden aanzienlijk beperken om eerder te

- kunnen stoppen met werken. De andere onderdelen van het wetsvoorstel (RVU, verlofsparen) bieden juist wel deze mogelijkheid. De manier waarop een pensioenuitvoerder de technische uitwerking van vervroegen heeft vormgegeven zou op basis van het huidige wetsvoorstel van invloed zijn op de mogelijkheid om een eenmalige uitkering te kiezen. De huidige teksten zouden dan ook vergaande consequenties hebben: bij vervroegen van ouderdomspensioen zou de eenmalige uitkering bij meerdere pensioenuitvoerders niet meer mogelijk zijn.

Wij pleiten voor de volgende wijzigingen:

- In artikel 69a, eerste lid, onderdeel c, van de PW wordt “artikel 63” vervangen door: artikel 63, eerste lid.
- In artikel 80b, eerste lid, onderdeel c, van de Wvb wordt “artikel 75” vervangen door: artikel 75, eerste lid.

Op deze manier blijft de AOW-overbrugging behouden, terwijl een stapeling van de gedeeltelijke afkoop en hoog-laagconstructie wordt voorkomen.

2. Fiscale gevolgen van opname van het bedrag ineens (toeslagen)

a. Eventueel hoger tarief IB

Bij opname van een bedrag ineens kan een deelnemer in een hoger belastingtarief vallen dan bij een annuïteit.¹ De deelnemer kan daar via de pensioenuitvoerders met een eenvoudige waarschuwing bij de aanvraag op worden gewezen met een verwijzing naar de Belastingdienst. Meer specifieke informatie kan door de pensioenuitvoerders niet worden gegeven, omdat zij niet bekend zijn met de totale inkomens- en vermogenspositie van de betrokkene (en zijn/haar partner).

Bij een gedeeltelijke afkoop is over de afkoopwaarde loonheffing uit (vroegere) dienstbetrekking verschuldigd. Dit heeft echter voor de deelnemer een verschillend effect al naar gelang de gedeeltelijke afkoop plaats vindt voor of na de AOW-leeftijd. Gedeeltelijk afkopen voor de AOW-leeftijd is onaantrekkelijk door het dan geldende hogere tarief.

---

¹ In de Memorie van Toelichting staan de budgettaire gevolgen voor de overheid PM, terwijl in de Miljoenennota 2020 staat dat de eenmalige uitkering de rijksoverheid € 20 miljoen per jaar oplevert. Dit bedrag is gebaseerd op een inschatting van de hogere heffing doordat een gedrag ineens gemiddeld vaker tegen een hoger belastingtarief zal worden belast dan een annuïteit. Daarnaast zijn er nog box III-effecten.

- *b. Gevolgen voor toeslagen*

Door het opnemen van de eenmalige uitkering kan het recht op toeslagen van de Belastingdienst namelijk geheel of gedeeltelijk vervallen. Wij pleiten er daarom voor om de inkomsten uit de eenmalige uitkering niet mee te nemen in het toetsingsinkomen. In dat geval behoudt de deelnemer het recht op toeslagen, ongeacht de manier waarop hij een deel van het pensioen laat uitkeren. Redenen hiervoor zijn onder meer:

- Gelijke behandeling van inkomensgroepen die voor de eenmalige uitkering kiezen

Zonder aanpassing van de fiscaliteit rondom toeslagen zit er een onevenwichtigheid tussen de inkomensgroepen, aangezien de eenmalige uitkering voor hogere inkomensgroepen dan relatief gunstiger is. Bij de lagere inkomens verdwijnen door het opnemen van de eenmalige uitkering de huur- en zorgtoeslag grotendeels. De eenmalige uitkering 'eet' dan als het ware hun toeslagen 'op'. Hierdoor is het netto effect van eenmalige uitkering bij lagere inkomens (veel) kleiner.

De eenmalige uitkering wordt neergezet als een significant eenmalig bedrag met een serieus bestedingsdoel. Zo worden onder andere het kopen van een auto, het aflossen van schulden of de verbouwing van een woning genoemd. Dat impliceert dus een relatief aanzienlijke netto stijging van het inkomen. Daarvan is bij de lagere inkomens geen sprake als toeslagen komen te vervallen.

- Het voorkomen van ingewikkelde of zelfs onmogelijke zorgplicht voor pensioenuitvoerders

Uit eerder onderzoek is gebleken dat vooral deelnemers met een laag inkomen geneigd zijn om voor een eenmalige uitkering bij pensionering te kiezen. Juist bij deze inkomens speelt de problematiek van de fiscale behandeling. De vraag is hoe ver pensioenuitvoerders moeten én kunnen gaan bij de invulling van de zorgplicht. In sommige gevallen lijkt het opnemen van de eenmalige uitkering niet de meest verstandige keuze, maar de gehele financiële situatie van de deelnemer is voor het fonds niet te overzien. Dat maakt het passend informeren hierover haast onmogelijk.

- Vergroting uitvoeringstechnische complexiteit

Het effect van de eenmalige uitkering op toeslagen/subsidies treedt slechts in één jaar op. Dat betekent dat de uitkerende instantie van de toeslag voor dat

- ene jaar (of in sommige gevallen zelfs slechts voor één maand) het recht moet afsluiten om het vervolgens het jaar daarna weer op te boeken. Dit leidt tot hoge kosten. De vraag is in hoeverre deze door de overheid in kaart zijn gebracht. Daarnaast bestaat het risico dat de toeslag niet tijdig wordt verlaagd of stopgezet, waardoor de toeslag later (gedeeltelijk) moet worden terugbetaald. Deze onaangename invorderingsacties van de Belastingdienst leiden uiteraard tot een onwenselijke situatie voor deelnemers.

Als voorbeeld is een berekening gemaakt van een alleenstaande gepensioneerde die naast de AOW een aanvullend pensioen van € 4.000 ontvangt. Rekening houdend met het recht op huur- en zorgtoeslag, is het effect van de eenmalige uitkering op het netto inkomen heel klein. In de bijlage zijn meer rekenvoorbeelden opgenomen, waaruit ook zichtbaar wordt dat dit probleem zich alleen voordoet bij de lagere inkomens, omdat daar sprake is van toeslagen.

Aanvullend pensioen: € 4.000 bruto per jaar

Hoogte eenmalige uitkering: € 6.800 bruto

Van de eenmalige uitkering resteert er netto slechts **20%** na belastingen

Inkomen in jaar van pensioeningang	<i>Zonder eenmalige uitkering</i>	<i>Met eenmalige uitkering</i>
Bruto inkomen per jaar	€ 19.578	€ 25.978
Belasting per jaar	€ 3.671	€ 4.952
Huurtoeslag per jaar	€ 3.132	€ 0
Zorgtoeslag per jaar	€ 1.188	€ 504
Netto inkomen	€ 20.227	€ 21.530

De deelnemer gaat er bij een eenmalige uitkering van bruto € 6.800 dus slechts € 1.303 op vooruit.

Een oplossingsrichting kan in lijn zijn met het bijzonder inkomen zoals dat geldt voor afkoopsom klein pensioen bij huurtoeslag. Deze afkoopsom klein pensioen wordt dan buiten het toetsingsinkomen voor de huurtoeslag gehouden.

- *3. De informatieplicht van de pensioenuitvoerders en de rol van de Belastingdienst*

In de Memorie van Toelichting wordt uitgebreid stilgestaan bij de informatieverstrekking over het keuzerecht. Er wordt beschreven hoe de deelnemer over het keuzerecht geïnformeerd moet worden en er wordt een verplichting voor pensioenuitvoerders beschreven om deelnemers te wijzen op de gevolgen van de eenmalige uitkering op de verschuldigde inkomstenbelasting, de inkomensafhankelijke regelingen en de verschuldigdheid van AOW-premie. De wijze waarop deze informatieplicht nu is vormgegeven betekent een forse verzwaring van de informatieplicht van pensioenuitvoerders. Wij vinden deze verzwaring onwenselijk.

- Informereren over keuzerecht

Allereerst pleiten we ervoor eventuele voorschriften te beperken tot *wat* fondsen moeten communiceren en niet *hoe* dat moet worden gedaan. Communiceren over keuzes in de vorm van een brief is niet meer aan de orde, hoogstens wordt de definitieve keuze schriftelijk vastgelegd. De gesuggereerde manier van informeren over het keuzerecht sluit niet aan bij de (digitale) werkelijkheid. Veel planningtools en aanvraagtrajecten voor pensioen zijn gebaseerd op een digitaal proces, waarin de deelnemer meerdere plannen kan maken door in verschillende sessies andere keuzes aan te vinken. De mogelijkheid om wel of geen eenmalige uitkering op te nemen, zal daaraan toegevoegd moeten worden. Dat betekent dat er niet direct een totaaloverzicht gecreëerd zal worden waarin alle keuzes naast elkaar staan.

- Informereren over invloed op inkomstenbelasting, inkomensafhankelijke regelingen en AOW-premie

Pensioenuitvoerders kunnen de gevolgen voor inkomstenbelasting, inkomensafhankelijke regelingen en AOW-premie vaak niet in een totaalplaatje overzien, omdat ze niet over alle informatie beschikken. Inhoudelijke vragen voor de persoonlijke situatie kan de pensioenuitvoerder niet beantwoorden, omdat deze de totale situatie niet kan overzien. Daarom stellen we het volgende voor:

- a. De verplichting zou zich daarom moeten beperken tot een beknopte waarschuwing, liefst met een verwijzing waar de deelnemer meer informatie kan vinden.
- b. Op de website van de Belastingdienst zal adequate en volledige informatie moeten worden opgenomen, inclusief rekentools voor de

- verschillende op voorhand mogelijk scenario's en alle mogelijke gevolgen daarvan voor de belastingheffing, AOW-premies en inkomensafhankelijke regelingen.

4. De voorwaarde resterend pensioen hoger dan afkoopgrens

In de wet is opgenomen dat het pensioen dat na opname van de eenmalige uitkering resteert, hoger moet zijn dan de afkoopgrens. Deze voorwaarde is voor een aantal pensioenuitvoerders complex qua uitvoering omdat er controlemechanismen ingebouwd moeten worden en daarnaast is dit een uitzondering die bij iedere systeem- of reglementsaanpassing getest of meegewogen moet worden.

Voorgesteld wordt daarom dat pensioenuitvoerders ook kunnen aansluiten bij bestaande processen en de toets op de afkoopgrens vooraf te doen in plaats van achteraf. Bij bijvoorbeeld de keuze om ouderdomspensioen te ruilen voor meer partnerpensioen is vaak bepaald dat door deze keuze het pensioen niet afgekocht kan worden, als het door deze keuze net onder de afkoopgrens komt. Ook daar zit de toetsing dus vooraf. Voor de eenmalige uitkering zou dat betekenen dat het pensioen vóór de flexibiliseringskeuze wordt getoetst. Als dan geldt dat het pensioen onder de afkoopgrens ligt, kan de deelnemer kiezen voor algehele afkoop of voor een annuïteit (tenzij reglementair automatische afkoop niet is uitgesloten). Als het pensioen boven de afkoopgrens ligt, is alleen een eenmalige uitkering van maximaal 10% of een annuïteit mogelijk. Dat het pensioen na opname van de eenmalige uitkering of bijvoorbeeld een ruilkeuze vervolgens onder de afkoopgrens komt, is dan niet van belang want dat leidt er niet toe dat het volledige pensioen alsnog afgekocht kan worden. Op die manier wordt de bescherming ook ingevuld, maar op een meer eenvoudige manier dan nu wordt voorgesteld.

5. De reikwijdte van het bedrag ineens

In de Memorie van Toelichting wordt weliswaar aandacht besteed aan een deelnemer met een premieovereenkomst of kapitaalovereenkomst die gebruik maakt van de mogelijkheid van waardeoverdracht op de pensioeningangsdatum. Afgezien van deze specifieke situatie wordt verder geen aandacht besteed aan DC-regelingen. De vraag is hoe bij DC-regelingen het maximum van 10% wordt berekend: is dat op basis van het op de pensioendatum opgebouwde kapitaal of het met dit kapitaal omgerekende levenslange ouderdomspensioen?

- Pensioenuitvoerders zouden ook flexibiliteit willen hebben bij het vaststellen van hun producten die vallen onder de opgebouwde aanspraken op ouderdomspensioen (waarop het bedrag ineens betrekking heeft). Dat betekent dat tijdelijke en vrijwillige aanvullingen op het ouderdomspensioen niet hieronder moeten vallen (of pensioenuitvoerders de vrijheid hebben om dergelijke aanvullingen uit te sluiten). Actuariële waardering van tijdelijke aanvullingen kan anders voor problemen zorgen en verhoogt de complexiteit, omdat er per product afkoopfactoren nodig zullen zijn.

6. Lagere percentages dan het maximum van 10%

In de Memorie van Toelichting staat dat de deelnemer de pensioenuitvoerder ook kan verzoeken om tot afkoop van een lager percentage van de waarde van de opgebouwde aanspraken op ouderdomspensioen over te gaan. Dat betekent dat iedere keuze boven 0% tot en met 10% mogelijk is. Vanuit verschillende pensioenuitvoerders is aangegeven dat de voorkeur uitgaat naar hele percentages, ook zijn er pensioenuitvoerders die voorstellen het te beperken tot bijvoorbeeld 5% en 10% of eventueel bedragen in euro's (die de facto maximaal 10% bedragen).

Door het aantal keuzemogelijkheden te beperken wordt de keuzestress van deelnemers verminderd en de administratieve lasten voor pensioenuitvoerders kunnen hiermee ook worden beperkt. Tegen deze achtergrond wordt voorgesteld dat pensioenuitvoerders de mogelijkheid hebben om bij de keuze voor een lager percentage dan 10% nadere regels te stellen.

7. Pensioenen en scheiding

In de Memorie van Toelichting worden vier situaties geschetst bij scheiding. In de praktijk is het ook voorstelbaar dat pensioenuitvoerders geen verhouding vastleggen waarin pensioen is opgebouwd binnen of buiten de huwelijkse periode. In plaats daarvan wordt alleen de hoogte van het verevend pensioen vastgelegd. Voorgesteld wordt om het mogelijk te maken dat van dat verevend pensioen eenzelfde percentage als eenmalige uitkering wordt opgenomen dan wat de deelnemer kiest voor zijn eigen, resterende pensioen.

In een rekenvoorbeeld (met voor de eenvoud gelijke opbouw per jaar): er is een levenslang pensioen van € 5.000 opgebouwd. De pensioenopbouw vond voor 60% plaats tijdens het huwelijk, 40% daarbuiten. In de administratie

- wordt derhalve een Verevend Ouderdomspensioen van € 1.500 vastgelegd (de helft van het tijdens het huwelijk opgebouwde pensioen).

De deelnemer kiest vervolgens voor een eenmalige uitkering van 10%. Die 10% wordt dan ook rechtstreeks toegepast op het verevend ouderdomspensioen van € 1.500. Het pensioen wordt dan dus € 1.350 met een eenmalige uitkering van € 150 (vermenigvuldigd met de fondsspecifieke factor).

8. Keuzemomenten bedrag ineens in relatie tot het deeltijdpensioen

In de Memorie van Toelichting is opgenomen dat indien de pensioenregeling voorziet in deeltijdpensioen, en een deelnemer hiervan gebruik maakt, er verschillende pensioeningangsdata gelden waarop de deelnemer voor de eenmalige uitkering kan kiezen, afhankelijk van het pensioen dat op dat moment ingaat. Deze keuze blijkt in de uitvoeringspraktijk tot hoge uitvoeringskosten te leiden. Dat komt omdat pensioenplanners en administratiesystemen nu niet op deze manier zijn ingericht. Bovendien vergt dit veel van de communicatie richting de deelnemer.

Vanuit deelnemersperspectief en vanuit oogpunt van de gewenste eenvoud ligt het voor de hand om op het eerste ingangsmoment maximaal 10% van de waarde van de opgebouwde aanspraken op ouderdomspensioen te kunnen afkopen. Daarom wordt voorgesteld dat pensioenuitvoerders de mogelijkheid hebben om het aantal opnames in geval van deeltijdpensioen te kunnen beperken of algemener dat pensioenuitvoerders nadere regels mogen stellen over de combinatie van deeltijdpensioen en eenmalige uitkering.

9. De wettelijke invoeringstermijn

In het wetsvoorstel wordt een minimuminvoeringstermijn opgenomen die in overleg met de pensioensector en toezichthouders wordt bepaald. De anticipatietijd (het van te voren informeren van de deelnemer over de hoogte van de eenmalige uitkering en de gevolgen voor de resterende pensioenuitkering) bedraagt tenminste 6 maanden. De implementatietijd (de tijd om een propositie te ontwikkelen en dit in te regelen in IT, communicatie, administratie e.d.) tenminste een jaar. Dat zou uitkomen op tenminste 1,5 jaar.

Vanuit de pensioenuitvoerders wordt ook aandacht gevraagd dat de doorlooptijd voor het inregelen van het bedrag ineens langer zou kunnen zijn

- dan de werkelijke implementatietijd, omdat er nogal veel op IT-gebied staat te gebeuren (spreiding van verlagingen, Wetsvoorstel pensioenverdeling bij scheiding, etc.).

Desgewenst zijn wij graag bereid onze reactie nader toe te lichten.

Bijlage 1: Rekenvoorbeelden fiscaliteit

- **BIJLAGE 1: Rekenvoorbeelden fiscaliteit**

In onderstaand overzicht wordt voor verschillende inkomens weergegeven wat de gevolgen van het opnemen van de eenmalige uitkering voor het netto inkomen is. Daarbij is ook aangegeven hoeveel de deelnemer netto overhoudt van de eenmalige uitkering. Dit is berekend door de verhoging van het netto inkomen te delen door de bruto verhoging van het pensioeninkomen als gevolg van de eenmalige uitkering. Bij de berekeningen hebben we een aantal aannames gedaan, zoals dat de deelnemer alleenstaand is, er naast het aanvullend pensioen alleen nog AOW is, voor de eenmalige uitkering een factor van 17 geldt en de maximale eenmalige uitkering van 10% wordt opgenomen. Daarnaast vallen de deelnemers onder de vermogensgrens, waardoor er in principe recht is op de toeslagen, mits ook de inkomensgrens niet overschreden wordt. Tot slot is de belastinglast berekend op basis van de tarieven in box 1, zonder rekening te houden met de heffingskortingen.

Aanvullend pensioen: € 4.000 bruto per jaar

Hoogte eenmalige uitkering: € 6.800 bruto

Van de eenmalige uitkering resteert er netto slechts **20%** na belastingen.

Inkomen in jaar van pensioeningang	<i>Zonder eenmalige uitkering</i>	<i>Met eenmalige uitkering</i>
Bruto inkomen per jaar	€ 19.578	€ 25.978
Belasting per jaar	€ 3.671	€ 4.952
Huurtoeslag per jaar	€ 3.132	€ 0
Zorgtoeslag per jaar	€ 1.188	€ 504
Netto inkomen	€ 20.227	€ 21.530

Aanvullend pensioen: € 5.000 bruto per jaar

Hoogte eenmalige uitkering: € 8.500 bruto

Van de eenmalige uitkering resteert er netto slechts **33%** na belastingen.

Inkomen in jaar van pensioeningang	<i>Zonder eenmalige uitkering</i>	<i>Met eenmalige uitkering</i>
Bruto inkomen per jaar	€ 20.578	€ 28.578
Belasting per jaar	€ 3.861	€ 5.477
Huurtoeslag per jaar	€ 2.748	€ 0
Zorgtoeslag per jaar	€ 1.188	€ 156
Netto inkomen	€ 20.653	€ 23.257

- Aanvullend pensioen: € 6.000 bruto per jaar**
 Hoogte eenmalige uitkering: € 10.200 bruto
 Van de eenmalige uitkering resteert er netto slechts **44%** na belastingen.

Inkomen in jaar van pensioeningang	<i>Zonder eenmalige uitkering</i>	<i>Met eenmalige uitkering</i>
Bruto inkomen per jaar	€ 21.578	€ 31.178
Belasting per jaar	€ 4.063	€ 6.002
Huurtoeslag per jaar	€ 2.340	€ 0
Zorgtoeslag per jaar	€ 1.092	€ 0
Netto inkomen	€ 20.947	€ 25.176

- Aanvullend pensioen: € 10.000 bruto per jaar**
 Hoogte eenmalige uitkering: € 17.000 bruto
 Van de eenmalige uitkering resteert er netto **68%** na belastingen.

Inkomen in jaar van pensioeningang	<i>Zonder eenmalige uitkering</i>	<i>Met eenmalige uitkering</i>
Bruto inkomen per jaar	€ 25.578	€ 41.578
Belasting per jaar	€ 4.871	€ 9.405
Huurtoeslag per jaar	€ 0	€ 0
Zorgtoeslag per jaar	€ 552	€ 0
Netto inkomen	€ 21.259	€ 32.173

- Aanvullend pensioen: € 15.000 bruto per jaar**
 Hoogte eenmalige uitkering: € 25.500 bruto
 Van de eenmalige uitkering resteert er netto **65%** na belastingen.

Inkomen in jaar van pensioeningang	<i>Zonder eenmalige uitkering</i>	<i>Met eenmalige uitkering</i>
Bruto inkomen per jaar	€ 30.578	€ 54.578
Belasting per jaar	€ 5.881	€ 14.358
Huurtoeslag per jaar	€ 0	€ 0
Zorgtoeslag per jaar	€ 0	€ 0
Netto inkomen	€ 24.697	€ 40.220

- Aanvullend pensioen: € 21.000 bruto per jaar**
 Hoogte eenmalige uitkering: € 35.700 bruto
 Van de eenmalige uitkering resteert er netto **61%** na belastingen.

Inkomen in jaar van pensioeningang	<i>Zonder eenmalige uitkering</i>	<i>Met eenmalige uitkering</i>
Bruto inkomen per jaar	€ 36.578	€ 70.178
Belasting per jaar	€ 7.500	€ 20.530
Huurtoeslag per jaar	€ 0	€ 0
Zorgtoeslag per jaar	€ 0	€ 0
Netto inkomen	€ 29.078	€ 49.648

Uit deze berekeningen wordt duidelijk dat het netto restant bij de hogere inkomens veel hoger is dan bij lagere inkomens. Bij hogere inkomens zijn deze percentages minimaal 60% en daarmee meer in lijn met de manier waarop het progressieve belastingstelsel werkt. Dat geeft aan dat het effect van het ontvangen van huur- en zorgtoeslagen zeer nadelig werkt in combinatie met de eenmalige uitkering.